

Người chiến sĩ Quốc Gia: Luật sư Trần Văn Tuyên

Giao sư TRAN DINH NGOC

Luật sư Trần Văn Tuyên, Thủ lĩnh Luật sư đoàn Sài Gòn, nhân sĩ miền Nam, đảng viên Việt Nam Quốc dân đảng, đặc cử Dân biểu Hạ Nghị Viện VNCH ngày 29-8-1971, vào Hạ Nghị Viện ông được bầu làm Trưởng Khối Dân tộc Xã hội. Khối này bao gồm khá đông Dân biểu Cộng sản nằm vùng để đánh phá Chính phủ và QLVNCH nhằm yểm trợ tinh thần tối đa “nội công ngoại kích” cho Việt cộng trên chính trường Quốc tế và Quốc nội để giạt sập chế độ Dân chủ Tự Do miền Nam Việt Nam. Những DB này bề ngoài đội lốt dưới chiêu bài Đối lập với chính phủ Sài Gòn của Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu.

LS Trần Văn Tuyên là chiến sĩ Quốc gia nhưng ông đã nhẹ dạ tin theo những con cáo già CS nằm vùng. Có lẽ lúc đầu ông nghĩ Khối đối lập của ông chỉ như một cái thừng, thừng bót Hành pháp khi có những sai trái trong việc quản trị và điều hành đất nước, một tiếng nói đối lập cần thiết cho bất cứ chế độ Dân chủ thực sự nào. Nhưng được chân lân đầu, bọn DB CS nằm vùng đã có chỉ tiêu và theo lệnh chỉ huy từ trong Cục R, Khối Dân tộc Xã hội càng ngày càng lộ rõ âm mưu đánh phá Hành pháp, Tư pháp và nhất là Quân lực VNCH bắt kẻ đứng sai để yểm trợ cho phía Quân sự của VGCS là những Sư đoàn Bắc Việt tiến vào Nam cưỡng chiếm miền Nam. Đến khi đó, người viết bài này đoán thế, vì đã có một đôi lần nói chuyện riêng với LS Tuyên, ông Tuyên biết ra thì đã quá trễ và vì vậy mà ông xin từ nhiệm chức vụ Trưởng Khối này. Kê thay thế ông không ai khác là tên DBCS nằm vùng Lê Đình Duyên.

Các Dân biểu CS nằm vùng trong Khối này như Phan Xuân Huy, Hồ Ngọc Nhuận, Lý Quý Chung, Kiều Mộng Thu, Lê Đình Duyên, Trần Văn Thung, Nguyễn Công Hoan, Nguyễn Văn Phước (hai người), Hồ Văn Kỳ Trân (con cụ Hồ Biểu Chánh), Hồ Văn Minh, Đinh Văn Đệ, Hồ Ngọc Cừ v.v... những tên đã thất cử như Ngô Công Đức, Dương Văn Ba và một số ở ngoài khối này như Nguyễn Văn Bình (Trưởng Nhóm Quốc gia). Khối Dân tộc Xã hội đã làm mưa làm gió tại Nghị trường HNV, hết sức giúp cho Việt cộng những thành quả đánh phá ngành lập pháp của người Quốc gia cũng như gây thanh thế cho VC trong các cuộc Hòa đàm Paris..

Sau 30-4-1975, cũng như nhiều anh em Dân Biểu /HNV và Nghị Sĩ/ Thượng Viện, LS Tuyên đã vào tù cải tạo rồi chết trong tù Việt cộng ở Hà Tây. LS Tuyên có kể lại những chuyện sau đây cho các anh em Dân biểu cùng đi tù với ông nghe:

Sau ngày 19-8-1945, do một mối giây liên hệ nào đó như bạn học, bạn đồng chí v.v... ông Trần Văn Tuyên lúc đó được tướng Võ Nguyên Giáp (CS miền Bắc) cử làm Chánh văn phòng cho ông ta. Giáp bảo với ông Tuyên là để rồi Giáp sẽ thừa với cụ (Hồ) chấp thuận để ông Tuyên có chức vụ và làm việc với Giáp. Có một bữa, ông Hồ, Giáp và một số đông đồng chí, có cả ông Tuyên được mời đi dự một bữa cơm với nông dân, ông Tuyên kể lại như thế ở trong trại tù Hà Tây. Cơm dọn ra toàn là dưa cà mắm mặn, rau muống luộc, một bữa cơm hoàn toàn đạm bạc của nông dân. Trong lúc chộn rộn người ngồi kẻ đứng, ông Hồ ghé tai Giáp nói nhỏ: “Cổ bàn ngon lành ở phía sau, các chú xuống đó mà ăn chứ cơm này ăn gì được.” Giáp bảo ông Tuyên loan báo cho anh em. Thành ra, ngồi ăn cơm với nông dân chỉ là ngồi lấy lệ để biểu diễn, chụp hình để đăng báo, ăn qua quýt, xong lĩnh ra đằng sau để hưởng sơn hào hải vị đã làm sẵn để phục vụ. Đó chính là “đạo đức cách mạng” của HCM!

Sau ngày Việt Cộng tự động giải tán Chính Phủ Liên hiệp VNDCCH và Quốc Hội số 1, dân quân du kích Việt Cộng, theo lệnh từ Hồ và ban tham mưu VC, từ 1946, đã giết hại các chiến sĩ QG, các đảng phái phi CS, và cả người Công Giáo (Linh mục, Tu sĩ, giáo dân) hay bất cứ ai bị nghi ngờ là không đồng chính kiến. Những người này bị ghép vào một tội chung: “Việt gian phản động làm tay sai cho Pháp”. Chỉ chín chữ đó đủ để ăn vài viên đạn vào đầu hoặc như hai Nhà văn Khái Hưng và Lan Khai, bỏ vào bao bố trôi sông (Khái Hưng và Lan Khai bị giết ở sông Ninh Cơ). Báo cáo từ các nơi gửi tới tấp về Chính Phủ Việt cộng để xin giải quyết các vụ khiếu oan cho dân. Dân chúng quá hoang mang và đau đớn mất chồng, mất cha, mất con, mất anh em. Họ không hiểu vì sao mà người thân của họ, không phạm vào lỗi lầm nào, đang sinh hoạt với đoàn thể bỗng nhiên mất tích hoặc bị giết, xác vứt đầu làng, mảnh giấy cài trên ngực: “Việt gian phản động theo Pháp”.

Là chánh văn phòng, các công văn đều phải qua tay ông Trần Văn Tuyên, ông có nhiệm vụ đọc, phân loại rồi mới trình lên cho tướng Giáp để giải quyết. Ông Tuyên đã trình lên tướng Giáp nhiều lần xin tướng Giáp trình “Cụ Hồ” giải quyết ngăn chặn những sự giết chóc bừa bãi càng ngày càng nhiều ở các xã, hồ sơ chất đầy bàn cao như đống núi mà không được tướng Giáp lý tới. Lần trình sau cùng, tướng Giáp bảo ông Tuyên: “Mang tiếng làm chính trị mà sao chú mày còn chậm hiểu quá. Việc gì mà phải giải quyết những vụ việc này. Đó là chính sách của trên, chú mày hiểu chưa?”

Ông Trần Văn Tuyên từ đó đâm ra sợ và sợ Việt Cộng, càng ngày ông càng rõ tâm địa thâm độc gian ác của hai ông Hồ Chí Minh, Võ Nguyên Giáp và bọn thủ hạ. Ông ghé thăm những hành động sát nhân mà những người bị giết chỉ là những người QG yêu nước, yêu đồng bào hoặc những người dân hiền lành bị nghi ngờ đối nghịch với chủ nghĩa CS của ông Hồ và đồng bọn. Ông cũng nói nhiều Linh mục, Tu sĩ Công giáo và giáo dân được lòng dân chúng cũng bị giết trong thời gian đó. Những cuộc thảm sát trong bóng tối đã gây ra nỗi sợ hãi khắp nông thôn, thành thị. Con số bị giết lên hàng trăm ngàn, những gia đình có chồng, cha, con, anh, em không biết kêu cứu vào đâu. Thực là một quãng thời gian kinh hoàng của tử thần mà đại diện là công an, du kích Việt cộng! Và cũng chính vì vậy, LS Trần Văn Tuyên đã vượt thoát vào Nam tìm Tự Do sau tháng 7-1954, tức sau Hiệp định Genève, bỏ lại hai đứa con trai, một anh sau này đậu Kỹ sư canh nông chế độ Việt Cộng.

Sau 30-4-1975, như các Dân Biểu và Nghị Sĩ khác kẹt lại, LS Trần Văn Tuyên vào trại tù cải tạo. Khi ông còn ở trong tù, hai anh con trai từ ngoài Bắc vào Nam lặn lội đi thăm bố, mang theo quà của tướng Giáp là một cân đường và một cân mút hạt sen. Câu chuyện được kể tiếp cũng từ người bạn đồng viên của Bút Xuân, tạm gọi là anh X như sau đây :

LS Trần Văn Tuyên (TVT) cùng anh X và một số viên chức cao cấp trong Chính phủ VNCH, một số Nghị sĩ, Dân biểu, Bộ trưởng được đưa từ miền Nam ra trại tù tập trung ở tỉnh Hà Tây, cách Hà Nội chừng 30km. Có hai buồng ngủ cho 120 tù nhân, mỗi buồng 60 người. Buồng có hai tầng, dưới là bệ xi măng, dài bằng thân người, bề ngang mỗi người được khoảng 60-70cm, đồ dùng cá nhân để trong cái xách tay để ở đầu giường. Trên đầu, cao khoảng 1m là một tầng nữa bằng gỗ cũng mỗi người một khoảng như ở tầng dưới. Những tháng đầu các anh em tù nhân chỉ làm vệ sinh và nhật cổ xung quanh trại tù. Sau này, cán bộ CS lập ra các đội công tác như đội gạch, đội ngói, đội rau xanh, đội mộc, đội nề, đội nuôi cá, đội xây dựng v.v... Việc tầy vãi chú trọng vào lý thuyết. Nhưng trước nhất, mỗi tù nhân phải thành thật khai báo về mình, về ba, bốn đời cha mẹ, ông bà, ông cố tổ mình trước đã làm những gì? Có phải là "trí phú địa hào, cần đào tận gốc tróc tận rễ" không? Có phải là quan lại làm tay sai cho đế quốc Mỹ không? Nhiều người cha mẹ chết sớm đâu có biết cha mẹ khi xưa đã làm gì sinh sống, đừng nói đến ông bà, cụ kỵ. Vì vậy đa phần phải nặn óc phịa ra cho có chuyện mà là chuyện vô thường vô phạt, không bị tội thêm nhưng cũng có cái mà viết báo cáo qua chuyện. Có người không quen nghĩ, không quen viết, không quen phịa chuyện nên viết ngắn xùn thì bọn cán bộ không chịu, bảo rằng họ không thành thật khai báo. Chẳng bù cho những người viết bản tự thú tràn giang đại hải như ông Võ Hữu Thu, (cựu Tỉnh trưởng Quảng Tín anh ruột chiến sĩ Võ Đại Tôn) viết bản tự thú vài nghìn trang, cựu Bộ trưởng Thông tin Phạm Thái cũng dài không kém.

Như những ai đã từng vào tù Cộng sản (CS), đều biết dù khai vài trăm lần như nhau, bọn quản giáo, cán bộ vẫn cho là chưa đầy đủ, bắt khai lại. Khi đã khai ra từ bản đầu tiên, phải ghi sơ lại hoặc cố nhớ để lần sau khai giống thế, nhất là không mâu thuẫn. Nhiều anh em tù nói rằng chúng đã dùng những bản báo cáo đó để chùi đít. Dù chùi gì thì chùi, chúng ra lệnh là phải báo cáo, lệnh từ những thằng cán bộ vắt mũi chưa sạch, ngu dốt ỉ tờ nhưng lên mặt kiêu căng phách lối kiêu chớ nhảy bàn đợc.

LS Trần Văn Tuyên cũng sinh hoạt thường nhật như anh em. Bữa đó có một cán bộ trẻ từ Hà Nội tới với mục đích thuyết trình cho anh em tù nghe. Y khoảng 30 tuổi, mặc quần áo dân sự. Lúc đó là buổi sáng, anh em tù mới được mỗi người một phần tư cái bánh bột mì luộc. Bánh này hình thù như bánh bao, không nhân, nhạt nhách, chỉ là bột mì pha bột gạo, củ mì v.v... ngào nước viên tròn, đem hấp hay luộc. Cứ bốn anh một cái, cử ra một anh để cắt. Khi cắt thật đều thì không sao nhưng nếu cắt phần to, phần bé thì phải bắt thăm. Anh số 1 được chọn trước nhất, rồi đến anh thứ hai, thứ ba. Anh cắt (chia) phải lấy sau cùng với phần bé nhất. Từ đó anh tòn, những lần sau anh phải ráng mà chia (cắt) cho thực đều kéo hại đến thân! Một phần tư cái bánh ăn dè dè mới được hai miếng nhỏ, nhưng vì quá đói, có chút ngọc thực bỏ vào miệng là quý rồi.

Hai buồng họp chung lại trong một buồng để nghe tên cán bộ trẻ. Y bắt đầu bằng pha chữ bới: "Các anh đã phản bội Tổ quốc, có nợ máu với nhân dân. Các anh đã làm tay sai cho Mỹ-Ngụy để giết đồng bào. Có anh đã làm tay sai hai ba đời: từ thực dân Pháp rồi cho đế quốc Mỹ. Tội các anh đem ra mà bán hàng trăm lần cũng chưa đáng. Nhờ ơn bác, nhờ ơn đảng, nhờ cách mạng tha chết cho các anh, cho các anh học tập cải tạo để ăn năn hối cải những lỗi lầm xưa, trở nên con người tốt, bác, đảng, nhà nước và nhân dân mới cho các anh về với gia đình! Có nhiều anh rất lười lao động, quen thói ươn hèn từ khi sống với đế quốc. Giờ cái cuộc lên thật cao, bỏ xuống thì còn để cái cuộc cho đến khi mới xong rồi mới lại giờ lên nhát cuộc thứ hai. Cách mạng không có những kẻ ươn hèn lười biếng như thế. Các anh phải tận lực lao động vì bác đã dạy không lao động không vinh quang..." Có mấy anh em tù lẩm nhảm trong miệng: "Không ăn gian thì chết đói, không biết nói dối thì ở tù..."

Anh Trần Văn Tuyên thường mặc một bộ pyjama trắng cũ, cháo lòng bằng hàng lụa, phải ngồi nghe thằng con nít chưa học xong trung học, bằng tuổi cháu mình “lên lớp” dạy dỗ. Ngồi nghe được khoảng nửa giờ, bỗng dưng anh lảo đảo ra gục đầu phục xuống. Anh vốn bị bệnh cao máu, lại nghe thằng CS con nít chửi bới nhục nhã, cơn uất kéo lên, có thể là bị đứt mạch máu. Anh em tú nhón nháo cả lên. Cuộc thuyết trình tạm ngưng. Anh em khiêng anh TVT xuống trạm xá cứu cấp. Nhưng trạm xá không có thuốc men gì và anh đã hôn mê. Khoảng nửa giờ sau thì anh ra đi vĩnh viễn.

Thương thay một chiến sĩ QG, một nhà trí thức miền Nam, một người đã hoạt động chính trị từ cuộc Tổng khởi nghĩa của toàn dân 19-8-1945 mà VM cướp công cho là của mình. Thương thay một Trưởng Khối Dân tộc xã hội (lại cũng xã hội) Đối lập HNV chỉ vì muốn có một tiếng nói đối lập để làm sạch Chính Phủ của TT Nguyễn văn Thiệu nhưng không biết rằng bọn CS nằm vùng trong HNV, với những tờ báo CS như Đại dân tộc của DB Võ long Triều, Tin Sáng của đại Việt gian CS Ngô công Đức, Điện Tín do DBCS đại Việt gian....